

Кога на война тръгвахъ
Сестри имъ вѣнци плѣтахъ
Народни пѣсни пѣяхъ,
Въ сърдце имъ дързость всаждахъ.
Съ гордость на хоро ходяхъ,
Вѣнци на глава носили,
Тѣхни си братя чакахъ
И се на Бога моляхъ:

„Дано си братя пакъ видимъ
„Съ вѣнци да ги накичимъ,
„Щото тѣмъ вѣнци отличатъ
„И въ юначество приличатъ.
„И ний сме тѣхни потомци,
„Отъ сжщо племе остали,
„Въ сжщия Балканъ родени,
„Съ сладка вода поени.
„Станете, братя, скокнете,
„И оржие хванете,
„Я правда да придобиемъ,
„Я сички ний да измрѣмъ.
„Ставайте, братя, ставайте,
„Сабли си въ ржцѣ земайте,
„Че турски глави сѣчете
„И подъ крака ги тѣпчете.“

Хаджи Димитръ.

Всякой Българинъ отъ сърдце
Хвала нека въздаде

Хаджи Димитру войводу)₂
Тозъ юнакъ непобѣдимъ!)